

Skern ønskede, at man skulde gaa videre ad den Vej, men de Udtalelser, han i saa Henseende fremsatte, er jo ikke nye. Man har fra flere Sider ønsket at komme dertil, at naar der var Strejker i et Fag, selv om det var en lovlig Strejke, skulde Medlemmer af det paagældende Fag ikke kunne oppebære nogen Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg vil sige med det samme, at paa dette Punkt opnaas ingen Overenskomst med Socialdemokraterne, paa dette Punkt opnaas ingen Overenskomst med Fagorganisationerne. Hvis man vil binde Fagorganisationerne, binde deres Strejkevaaben, saaledes at Arbejdsløshedskasserne ikke skal kunne yde Understøttelse under lovlige Strejker, vil Arbejdsløshedskasserne og Fagorganisationerne tage bestemt Afstand derfra og erklære, at det gaar de absolut ikke ind paa. Jeg synes, det bør siges med det samme, at saaledes er Forholdet. Paa dette Omraade er der ikke Mulighed for nogen Forhandling.

I Lovforslagets § 1 foreslaas, at § 2 i Loven af 1914 udgaar. Denne Paragraf indeholdt en Bestemmelse om, at der ogsaa indenfor Erhvervsorganisationerne skulde kunne oprettes Arbejdsløshedskasser. Denne Ret er vist ikke anvendt i nogen stor Udstrækning, men fra Nævnets og Inspektoratets Side har man gjort gældende, at det vilde være vanskeligt at have saadanne Kasser, idet man ikke kan konstatere, naar en selvstændig erhvervsdrivende er arbejdsløs, ikke kan anvise de paagældende Arbejde indenfor Faget og eventuelt ikke kan føre en effektiv Kontrol med de paagældende Medlemmer. Det er muligt, at der ikke er nogen Vej frem her. Jeg beklager det. Jeg ved, at man f. Eks. indenfor Fiskerkredse nærer Ønske om at faa oprettet en Arbejdsløshedskasse. Det er muligt, at de Vanskeligheder, her er paaviste, er saa store, at det ikke lader sig gøre at oprette saadanne Kasser for Erhvervene, men jeg ønsker, at dette Spørgsmaal tages op til Behandling i det kommende Udvalg.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg meget indtrængende anbefaler det høje Ting at vedtage det Lovforslag, som angaar Forlængelse af og Ændring i den midlertidige Lov om overordentlig Hjælp til arbejdsløse. Vedtager vi dette Forslag, vil vi have rigelig Tid til at behandle de Ændringer, der er foreslaaede til Loven af 1914, og det er da mit Haab, at der ved Imødekommenhed fra alle Sider vil være Mulighed for at skabe en god Arbejdsløshedslov og for fra 1. April 1920 nogenlunde at

komme tilbage til Forsikringsprincippet, som der er talt saa meget om, og som ogsaa uden Tvivl er meget bedre end de midlertidige Love, hvorunder vi har levet. Men det forekommer mig, at i de 3 Maaned, der er tilbage, og som uden Tvivl kan blive meget vanskelige for Arbejdsløshedskasserne, bør Sagen ordnes ved Vedtagelse af et Tillæg til den midlertidige Lov.

Ivar Berendsen: For dem, hvem Arbejdsløshedskasseinstitutionen som Forsikringsinstitution ligger paa Hjerte, tror jeg det maa regnes for en meget betydelig Fordel, at der bliver Løjlighed til her i Folketinget at tage en Drøftelse om den Institution paa en anden Maade, end Finanslovdebatten gav Anledning til. Ved Finanslovdebatten kom man med Afbrydelser, nu og da, stadig tilbage til *i al Almindelighed* at tale om Arbejdsuville, om Misbrug af Arbejdsløshedskasserne, om Fordelen ved at være arbejdsløs fremfor at arbejde, om manglende Kontrol med Hensyn til Arbejdsuillien o. s. v. Men naar vi skal til at tale om Arbejdsløshedskasserne som Institution, saa maa man give det en bestemt Adresse, saa maa man sætte det i Forbindelse med det faste Grundlag, der bliver lagt ved, at der foreligger for Tinget et bestemt Lovforslag. Det betyder ikke blot, at hvis man nu ikke fra almindelige Talemaader gaar over til at komme frem med Misbrugene, saa har man sin Tiltale fortabt. Jeg er taknemmelig for, at det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) ikke gjorde sig til Ekko af, hvad der kom frem her under Finanslovbehandlingen, og jeg skal give ham det Lovord, at han lige fra den Gang, Arbejdsløshedsinstitutionen kom frem, indtil Dato — ogsaa medens han var Indenrigsminister — ikke har været Deltager i dette Raab. Men naar han spørger om, hvor et saadant Raab har lydt, vil jeg dog gerne anmode ham om at se, hvad der fandtes i „Nationaltidende“ for nogle faa Dage siden, hvor der blandt de Ting, hvorfor det radikale Regimente skulde haanes her i Landet, blandt andet stod: „Fordi de har øst Millioner ud til arbejdsuillige Driverter“.

Men lad dette om Misbrugene da ligge. Fordelen ved det, at vi kommer til Forhandling med bestemt Adresse, ligger væsentligst deri, at nu er der endelig en Mulighed for at *skelne* — skelne mellem Institutionen som et Led i vor sociale Lovgivning og saa den øjeblikkelige ekstraordinære Situa-